

PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

MAART - APRIL 2020

PASEN

is geloven

dat angst, verdriet, vreugde en hoop
de muziek is, van de toekomst.

PASEN

is engagement,

een solidariteitsverklaring met elke groep,
dat verborgen ligt in hun verlangen, hun pijn
in wat zij vrezen en wat hen gelukkig maakt;
je krijgt toegang tot de werkelijkheid die mogelijk wordt...

PASEN

is getuigen van Gods toekomst;

je willens en wetens verplaatsen in deze beweging.

Dichter Robert Lax (1915-2000) verwoordde het zo:

er zijn geen verschillende liedjes

er is maar één lied

de dieren schrijden erop
de vissen zwemmen erop
de zon circuleert erop
de sterren gaan op
de sneeuw daalt neer
het gras groeit

het lied kent geen einde
en geen begin
de zanger mag sterven
het lied blijft altijd

waarheid is de naam van het lied
en het lied is waarheid

(Uit: Leven van wat komt, Erik Borgman)

Mededeling i.v.m. coronacrisis

Tijdens het maken van dit parochieblad werden maatregelen tegen verspreiding van het coronavirus afgekondigd. Daardoor gaan activiteiten en vieringen in onze parochie tot en met 31 maart in ieder geval niet door. Hoe het daarna gaat, weten we niet. Kijk voor de actuele situatie op onze website: www.sintandreas.nl.

Presentatieviering van de communicanten

Op 28 maart zouden de 17 communicantjes van dit jaar zich aan de parochianen voorstellen. Door de coronacrisis kan dat niet doorgaan. Vanaf 3 maart zijn de communielessen begonnen en in de kerk staat een koffer waarin na elke les een symbool wordt gelegd dat past bij het thema van de les. Zo beginnen we met de kinderbijbel als eerste voorwerp; in de tweede les (over de schepping) tekenen de kinderen hun handjes, die aan de koffer worden toegevoegd, en na de derde les (over licht en doop) ligt er een kaars in de koffer. Zover is de koffer hopelijk gevuld als we de communielessen op een later tijdstip kunnen inhalen. We moeten dan ook een nieuwe datum zoeken voor de presentatieviering waarin de communicanten iets over zichzelf zullen vertellen. U hoort er nog over.

Palmpaasstokken

Ook deze oude traditie om palmpaasstokken te maken en te brengen naar mensen die ziek zijn of eenzaam, zal dit jaar niet kunnen doorgaan. De scholen zullen tot 6 april gesloten zijn en er is geen gelegenheid om met de kinderen deze stokken te maken. Misschien kunnen de kinderen (eventueel met wat hulp van een van de ouders) thuis een mooie stok knutselen. Wie daar een werkbeschrijving voor wil, met de betekenis van de verschillende onderdelen, kan een mailtje naar de parochie sturen; dan sturen wij daar een voorbeeld van.

Kruisjestocht op Goede Vrijdag 10 april

Een andere manier om Jezus' lijden en dood te gedenken is de kruisjestocht. Aanvankelijk opgezet om met kinderen en jongeren het lijden van Jezus te koppelen aan situaties om ons heen, is de tocht inmiddels voor jong en oud(er). Start is om 15.00 uur in de Andreaskerk. Onderweg zetten we onze kruisjes neer op plekken in onze wijk waar ook mensen leven die met verdriet, eenzaamheid, ziekte of handicap te maken krijgen. We staan daar even stil, ontmoeten mensen die kort iets vertellen, we lezen een tekst en zingen samen een lied. Rond 16.30 uur zijn we weer terug bij de Andreaskerk.

Paaswandeltocht

Op weg naar Pasen willen we de ervaring van donker naar licht zoals de eerste leerlingen die ervaren hebben in de dagen van Jezus' dood en verrijzenis, proberen in te voelen. Daarom willen we letterlijk vanuit het donker wandelen naar het licht, naar de zonsopkomst. Net als verleden jaar starten we vanuit de Andreaskerk en wandelen naar Wittem om daar bij het opkomen van het licht en de zon het paasmysterie te vieren, deels in de tuin en deels in de kerk. Dus iedereen die de ervaring van het wandelen van donker naar licht (weer) wil meemaken, is welkom. We starten om 3.30 uur vanuit de Andreaskerk (Palestinastraat 326, Heerlerbaan) en wandelen (ca. 14 km) via Benzenrade, Mingersborg en Eijs naar Wittem, waar om 6.30 uur de paasviering begint. Na afloop is er gelegenheid om te ontbijten in de refter van het klooster (tegen vergoeding van € 5,-). Om mee te lopen, hoeft u zich niet aan te melden; om 3.30 uur in de Andreaskerk aanwezig zijn, is voldoende. Wilt u mee ontbijten, laat het dan even weten: nan.paffen@kloosterwittem.nl of parochiesintandreas@home.nl.

Nan Paffen

Vastenactie

Op zaterdag **4 april** verzorgt de missionaire werkgroep Parkstad een koffiestop voor de Vastenactie in het centrum van Heerlen van 11.00 tot 15.30 uur. Doel is niet het inzamelen van geld maar bewustwording van de sociale en economische problemen in andere landen van de wereld.

Inloop met koffie en soep

De Protestantse Parkstadgemeente start samen met Kerk in Actie (de diaconale poot van de landelijke PKN) over enkele maanden een diaconaal project in of bij het centrum van Heerlen dat voorziet in een inloop met koffie en soep op zondagmiddag tussen 14.00 en 17.00 uur. De PKN heeft daar ook andere kerken bij betrokken; het Leger des Heils, de Lutherse Gemeente en ook de Andreasparochie. Een echt oecumenisch project dus!

Op zondag **5 april** komt iemand uit het 'hoge noorden' in verschillende kerken iets vertellen over het project en doet naar verwachting ook onze parochie aan. Ook om u op het idee te brengen dat u misschien als vrijwilliger wilt gaan meedoen. Want zonder betrokken vrijwilligers gaat het niet. En dat is maar goed ook!

Rob Pauls

Vormselcatechese in de parochies van de federatie

Iets doen voor een ander. Met deze slogan werden de vormelingen van de zes parochies van Heerlen-Zuid op pad gestuurd. De vormelingen mochten kiezen uit diverse projecten of ze mochten een eigen project doen.

Het resultaat werd zondag 8 maart gepresenteerd in de Andreaskerk. We zijn om 10.30 uur gestart met de heilige mis, die feestelijk werd opgeluisterd door het koor Sound of Peace and Freedom. Daarna hebben de vormelingen met veel enthousiasme, door middel van presentaties laten zien hoe zij belangeloos iets hebben gedaan voor een ander. De projecten van de vormelingen waren:

Amnesty: Hugo, Yanniek, Rick, Nina, Renske, Danaé en Frederike wisten ons te vertellen hoe Amnesty ontstaan was, wie de oprichter was enz. Maar indrukwekkend was het verhaal van een 14-jarige scholier, Aser Mohammed, die is gemarteld en al drie jaar in de gevangenis zit in Egypte. Yanniek heeft hem door middel van een brief sterkte toegewenst.

Hoeve Corisberg: Rens en Justin hebben een dag meegelopen en gewerkt in de hoeve. Zij vonden het een hele ervaring om ook de bewoners van de hoeve te ontmoeten. Dit zijn vooral mensen met een verstandelijke handicap. Door dit project is er een vriendschap ontstaan tussen de bewoners en de vormelingen. Als extraatje hebben Rens en Justin ons na afloop getrakteerd op een toastje met biologische jam.

Novizorg: de moeder van Luca, die werkzaam is bij Novizorg, heeft Sean, Ruben, Julian, en Luca meegenomen. Novizorg is een dagopvang voor mensen met Parkinson, dementie, afasie, verstandelijke beperking, lichamelijke handicap, etc. Ze hebben rondgekeken en daarna meegedaan aan een activiteit en spelletjes gedaan met de cliënten. Vooral de verhalen van de cliënten hebben veel indruk op hen gemaakt.

Verpleeghuis Bergweide: Jason, Yurian, Aukje, Yanniek, Kiki, Anouk en Mido hebben op een woensdagmiddag met de ouderen mee gegymd. Ze hebben samen stoelvoetbal en blokjestrefbal gespeeld. Wat Mido, Yanniek en Aukje vooral opviel was het enthousiasme van de ouderen, soms speelden ze zelfs een beetje vals. De activiteitenbegeleiders van Bergweide waren onder de indruk en zouden het fijn vinden als er vaker jongeren op bezoek kwamen.

Jonkheidsprins Thijmen I en zijn adjudant Ties: jeugdprins Thijmen I en zijn adjudant Ties van de carnavalsvereniging de Winkbülle hadden net het carnavalsseizoen afgesloten. Ties vertelde over waar ze overal naartoe zijn geweest, maar ook over de mensen die zij ontmoet hebben. Zo zijn ze op bezoek geweest bij gehandicapten, maar ook bij de ouderen in het verpleeghuis. Een heel mooie samenvatting was dat carnaval vieren voor iedereen is, voor oud of jong, ziek of gezond...

We hebben afgesloten met een dankjewel aan de vormelingen en we waren het erover eens dat belangeloos iets doen voor een ander heel nodig en belangrijk is.

Anita van den Berg

Verblijfsvergunning voor Ehsan

Ehsan kreeg enige weken geleden te horen dat hij na vijf jaar wachten op de beslissing van de IND een verblijfsvergunning krijgt en in Nederland mag blijven. Hij heeft ons dat verteld tijdens een zondagsviering en na afloop tijdens de koffie op taarten en vlaaien getrakteerd. Graag wil hij nog eens de parochie bedanken voor alle aandacht en hulp die hij van de parochie heeft ontvangen:

"Hierbij wil ik graag mijn oprechte waardering uitspreken aan de parochie. Het is moeilijk om de woorden te vinden die recht doen aan mijn dankbaarheid. Op momenten waarop ik neigde mijn geduld te verliezen in de vijf jaar durende asielprocedure, hebben de parochianen altijd met kracht, liefde en toewijding voor mij klaargestaan. Tijdens deze slopende procedure hebben ze mij geleerd hoe Gods liefde eruit ziet: onvoorwaardelijk, zonder oordeel over afkomst of persoonlijke situatie. Ik heb mij gedurende deze tijd nooit alleen gevoeld, omdat de parochie mijn thuis is geworden en de parochianen mijn familie. Het was dan ook een geslaagd feest toen ik hoorde dat ik mijn verblijfsvergunning in ontvangst mocht nemen. Hartelijk dank voor alle goede zorgen. Een speciaal bedankje aan de mensen op de foto. Zij weten waarom!"

Ehsan Sadat

Op haar beurt bedankt de parochie ook Ehsan voor alles wat hij voor de parochie heeft betekend de afgelopen jaren. Want mensen die op hulp zijn aangewezen, geven ook veel aan degenen die de helpende hand bieden. Een hulprelatie is wederkeriger dan wij vaak denken.

Dat begint er al mee dat een heel aantal mensen in de parochie zich op de meest uiteenlopende wijzen heeft ingezet voor Ehsan. Het begon in 2017 met de fiets die Mia aan Ehsan schonk. Daarna volgden taallessen, Bijbelstudie, catechese, uitnodigingen om te komen eten, samen wandelen, invitaties voor de koffie, uitstapjes en dagtochtjes, begeleiding naar ziekenhuis, tandarts, fysiotherapeut, advocaat, het doorzagen van sloten als het fietssleuteltje weer eens zoek was, en ga zo maar door.

Op die manier werd Ehsan niet alleen langzaam maar zeker een van onze parochianen. De parochiegemeenschap werd er hechter door; iets wat je niet op de tekentafel kunt plannen maar wat vanzelf moet ontstaan door wat zich plotseling aandient en van ons om een reactie vraagt. Het was ook hartverwarmend en een enorme bemoediging om te zien wat mensen allemaal voor Ehsan deden en voor hem over hadden. Bij tijd en wijle gaf dat vleugels aan ons werk voor vluchtelingen. Al die mensen kunnen wij als parochie niet genoeg bedanken voor hun inzet en aandacht voor Ehsan: dit was parochie in optima forma, zo willen we zijn.

Natuurlijk, de Andreasparochie is al jaren actief voor vluchtelingen. Maar vluchtelingen, dat is voor ons allemaal vaak een abstract begrip. Ehsan gaf de vluchtelingen een gezicht. Hij werd het gezicht van de vele vluchtelingen die naar Europa komen op zoek naar veiligheid en toekomst. Dan kijk je opeens heel anders tegen 'het probleem' van de vluchtelingen aan. Een vluchteling is geen probleem maar een mens. Dat weten we allemaal wel. Maar je beseft het beter als iemand als Ehsan aanbelt aan de deur en voor je neus staat.

En we hadden weer een jongere erbij in onze kerk. Hij stelde vragen waardoor we met de mond vol tanden stonden en er naast hem maar oud uitzagen. Wat geloof je eigenlijk, en waarom geloof je dat? Door Ehsan zijn ook wij (de vaste groep van drie catecheten) ons dat beter gaan afvragen. En er is tegelijk heel wat afgelachen tijdens de Bijbelstudie en catechese. Zonder dat het afbreuk deed aan de ernst van waar het om ging. Te midden van alle ellende die een mens naar beneden drukt, is het soms toch mogelijk vrolijk te zijn met elkaar.

Dus ja, de parochie heeft heel wat om Ehsan voor te bedanken. Vijf jaar heeft hij moeten wachten op de beslissing van de IND. Vijf jaren die zijn voorbijgegaan zonder dat hij mocht werken of de studie vervolgen waarnaar zijn hart zo uitging in Afghanistan maar die hij niet kon afmaken. Een veel te lange tijd. Toch zijn ze niet verloren. Want hij en wij, we hebben er samen veel van geleerd.

We wensen Ehsan een mooie toekomst – in Nederland. Natuurlijk het liefst in Heerlen, op Heerlerbaan. In de Andreas.

Rob Pauls

Afscheid van de aalmoezeniers van Dienst Kerk & Samenleving

De Dienst Kerk en Samenleving is na 118 jaar gevallen.

Prof. Borgman vertelde ons dat de huidige afdeling met vier aalmoezeniers in 1902 werd opgericht vanuit de katholieke sociale leer.

De eerste aalmoezenier was dr. Henri Poels die opkwam voor de fabrieksarbeiders in Maastricht. Daarna werkte de DKS in het hele Limburgse bisdom voor caritas en naastenliefde. In de loop der jaren zijn initiatieven voor onder anderen armen, daklozen, de vrouwenbond, vakbonden ondersteund en is gestreden voor een gelijkwaardige behandeling van mensen ongeacht hun sociale positie.

Daarom nemen we met pijn in het hart afscheid van Mariëlle Beusmans en Hub Vossen. Het was een zinvolle en enerverende middag over het werk dat de aalmoezeniers hebben gedaan. Alle sprekers spraken lovende woorden over het werk van de DKS en zeiden dat ze Hub zullen missen omdat hij altijd meedacht en mensen een zetje gaf om activiteiten en projecten in de goede richting te sturen. Iedereen vond het jammer dat de DKS nu noodgedwongen stopt. We zullen Hub Vossen erg missen. Ook Hub Vossen vond het erg dat hij dit hoofdstuk van zijn leven nu moet afsluiten en zei dat men hem per mail om advies kan vragen indien nodig.

Mariëlle en Hub werden in het zonnetje gezet. Wij van de ATD Vierde Wereld willen Hub ook zeer bedanken voor de hulp die hij ons heeft gegeven. Mevrouw A. Verbalkt, oud-voorzitter van de DKS, deed in haar slotwoord een oproep aan de Kerk en maatschappij: "Blijf zien! Blijf doen! Richt je naar buiten, niet naar binnen." De taken van de DKS worden nu overgedragen aan parochies en maatschappelijke organisaties. Die moeten nu samen gaan werken om het werk van de DKS voort te zetten.

Namens de ATD Vierde Wereld, Jozé Kersten en Hilly Slootweg

Wereldwinkel

In een vorige uitgave van het parochieblad werd aangekondigd dat de wereldwinkel in de kerk zou sluiten per 1 februari. Maar zoals u wellicht heeft gemerkt kunt u er nog steeds producten kopen. Dat zijn niet alleen spullen uit de oude voorraad van Landgraaf. We gaan door met de verkoop met behulp van de wereldwinkel Kerkrade. Maar wel met een zeer beperkt assortiment: u kunt in ons 'winkeltje' alleen nog terecht voor koffie, suiker en wijn. De verkoop van andere producten is niet meer lonend, noch voor Kerkrade noch voor het 'filiaal' in onze parochie.

Het wereldwinkelhoekje in de hal begon akelig leeg te worden. Fijn dat we doorgaan met de wereldwinkel.

Rob Pauls

Expositie Ivo Vincken

12 maart - 6 mei

Even voorstellen: Ik ben Ivo Vincken, kunstschilder. Ik ben geboren op 3 november 1972 te Heerlen en opgegroeid in Voerendaal.

Als kind tekende en schilderde ik al en was altijd met verf, potloden en pen in de weer. Van 1991 tot en met 1994 heb ik grafische techniek en reclameschilderen gestudeerd aan de Dr. Cuypersschool te Roermond.

Van 2003 tot en met 2009 heb ik aan de Kunstacademie te Bilzen een opleiding gevolgd. In 2009 behaalde ik de schildersprijs van de stad Bilzen. Van 2009 tot en met 2011 volgde de specialisatie schilderkunst aan de Kunstacademie in Maasmechelen.

Ik schilder impulsief vanuit mijn hart en fantasie en laat me sturen door mijn gevoel als ik schilder en/of teken. Fijn vind ik het om in mijn werk een soort van romantische paradijselijke wereld te scheppen. Vooral een mooie, liefdevolle wereld. Ik schilder veel met olieverf of acrylverf, maar maak ook graag pentekeningen. Onderwerpen als dieren, mensen, planten en landschappen komen veel aan bod in mijn werk.

Ik heb geëxposeerd in onder andere het gemeentehuis Voerendaal, gemeentehuis Zutendaal en de Kunstacademie Bilzen en Maasmechelen, Kunsttour Maastricht in de voormalige ENCI Papierfabriek, het Zomerfestival Voerendaal en bij galerie Joop Meierink te Voerendaal.

Ik wens u veel kijkplezier!

Ivo Vincken

Concert Trio Vivente

Zondag 24 mei om 14.30 uur verzorgt het voor ons bekende Trio Vivente een meiconcert in de Andreaskerk.

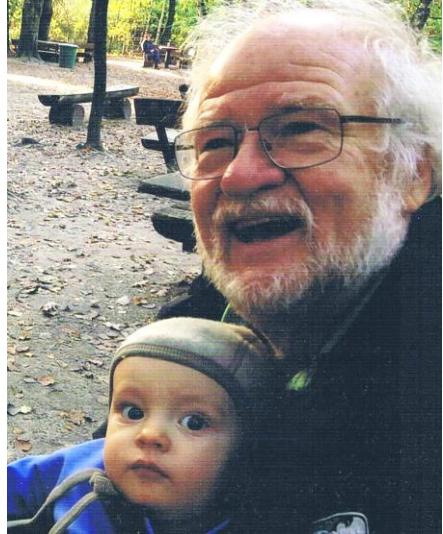
Wilt u genieten van een gezellige muzikale middag, noteert u dan alvast deze datum in uw agenda. De entree is een vrijwillige gawe.

In gesprek met Joep Consten

Het is 11 februari na de middag als wij in de huiskamer van de Andreas bijeen komen; Joep heeft op het middaguur, samen met enkele andere vrijwilligers van de parochie, een lunch verzorgd voor een aantal vluchtelingenkinderen van de basisschool 'De WereldDelen' aan de Gaffelhof; daarover begint hij het gesprek als ik vraag wat hem motiveert:

"In Landgraaf staan letters van een meter groot op een brugleuning gemonteerd: 'doe iets!'; dat is iets wat mij aanspreekt en de rode draad in mijn levensverhaal zou kunnen zijn.

Ik ben geboren in 1950 in de vroedvrouwschool in Heerlen, maar ik ben opgegroeid in Brunssum. Het gezin telde negen kinderen; mijn vader had de HTS in Heerlen doorlopen en bekleedde diverse hoge functies bij de staatsmijnen, o.a. als hoofd van de werkplaats; daar hield hij zich vooral mee bezig, terwijl hij de taak voor het grote gezin aan mijn moeder overliet, die dit echter nauwelijks aankon. Daarom ben ik vaak met broers en zussen in tehuizen beland en was mijn moeder ook vaak weken of maanden naar een herstellingsoord of bij familie. Tot mijn zevende jaar vervulde mijn oudste zus meer de rol van moeder voor ons. Mijn moeder regelde vaker voor enkele weken een verblijf voor mij bij familie op een boerderij. Ik heb goede herinneringen aan de duidelijke taken, de structuur en de natuur.

Omdat mijn vader andere verwachtingen had van mij, kon hij zich niet altijd verenigen met mijn studiekeuzes; ik heb – na de lagere school in Brunssum en Bernardinus in Heerlen, die ik in 1969 afrondde – mijn eigen weg moeten zoeken en vaak mijn eigen studie moeten bekostigen. De moeilijke thuissituatie heeft me altijd parten gespeeld; ik had geen rust in mijn hoofd; ik heb diverse studierichtingen geprobeerd (natuur- en scheikunde, Indische filosofie, psychiatrie), maar tenslotte vond ik wat mij lag. In 1975 kwam ik via de UTP op de TKI in Sittard; daar heb ik theologie gestudeerd, MO-A (onderwijs) en MO-B (pastoraal).

Tijdens mijn studie heb ik een aantal jaren gewerkt als pastor in de kinderbescherming in Maastricht en meegewerkt aan het vormen van vier of vijf leefgroepen (Ujama-model) in 'de Nieuwenhof'. Ik combineerde dit met het geven van godsdienstlessen in Sittard en Landgraaf, hetgeen betekende dat ik ook nog in de avonduren druk was met lessen voorbereiden en studeren.

In die tijd trouwde ik met Gertie; wij gingen in Heerlen wonen. In een jaar tijd stierven mijn ouders; de drie dochters die wij kregen, hebben zij nooit gezien.

Na de dood van mijn ouders namen wij Mieke, mijn zus die zwak begaafd is, voor meer dan twee jaar bij ons in huis op. Maar de combinatie van werk en een groeiend gezin was blijkbaar meer dan ik aankon; het eiste een zware tol; ik stortte in, kon niet altijd de goede vader zijn die ik wilde zijn, raakte uit werk en werd huisman. Het gezinsleven ging eronder lijden, ons huwelijk hield geen stand. Na onze scheiding hebben altijd een of twee dochters bij mij gewoond.

Door mijn pastorale werk had ik contacten opgebouwd met pastorale werkers, zoals Eline Claassens en Elly Bus, die regelmatig bijeenkwamen in gespreksgroepen in Vrangendaal in Sittard. Via hen kreeg ik te horen over de Andreas in Heerlen; zodoende ben ik hier terecht gekomen. Al ben ik helemaal niet zo kerks, kom ik hier toch graag, omdat dit een kerk is die in mijn ogen probeert te zijn zoals ze bedoeld is: ze koppelt de boodschap van het evangelie aan wat mensen bezighoudt en aan wat vandaag in de wereld plaatsvindt; ze nodigt uit tot vrijheid en mondigheid, en inspireert de gemeenschap om in beweging te komen en de handen uit de mouwen te steken. Maar eigenlijk geloof ik niet zo in de kerk; ik geloof meer in het geloof.

Een persoon die mij inspireert? Dat hangt meer af van het vaarwater waarin ik mij op een bepaald moment bevind. Ja, de uitspraak van Friedrich Nietzsche: 'Jezus was de eerste en laatste Christen'. Het zal God weinig interesseren of mensen zeggen dat hij dood is, het gaat er meer om dat wij laten zien dat hij leeft. Maria als troosteres en middelares begeleidt mij al mijn hele leven. Al jaren lees ik van en via mystieken over het leven van Jezus. Voor de dood ben ik niet zo bang, hoe dan ook; ik zie het meer als een overgang naar een ander leven.

Met deze gedachte loopt het gesprek met Joep ten einde; hij heeft Fieke Verschueren bereid gevonden het stokje van hem over te nemen; dat verhaal kunt u dan lezen in het volgende parochieblad.

Geert Bles

AGENDA

Onder voorbehoud

Vanwege de maatregelen i.v.m. het coronavirus, is onderstaande onder voorbehoud. Zie de website voor actuele informatie.

Iedere maandag, dinsdag en woensdag

10.00 uur: taalles

Iedere woensdag

13.30 uur: ATD Vierde Wereld

12 maart - 16 mei

Expositie Ivo Vincken

Dinsdag 31 maart

14.00 uur: leesgroep *Een nieuwe aarde*

Woensdag 1 april

14.00 uur: kaarsen maken door communicanten

Vrijdag 3 april

16.15 uur: palmpaasstokken maken

Zaterdag 4 april

11.00 - 15.30 uur: koffiestop winkelcentrum Heerlen

Maandag 6 april

20.00 uur: ouderavond communicanten

Woensdag 8 april

14.00 uur: kaarsen maken door communicanten

19.00 uur: Cantorgroep

Paaszondag 12 april

3.30 uur: paaswandeltocht start: Andreaskerk

Dinsdag 14 april

14.00 uur: leesgroep *Een nieuwe aarde*

Woensdag 22 april

19.00 uur: Cantorgroep

COLOFON

Contact

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@andreashome.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreas-parochie

Gastvrouw aanwezig di. t/m vr. van 10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team

Pastor Geert Bles
045 - 571 40 78

Diaconaal werker
Rob Pauls: 043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Parochiebestuur

Karin van Doormaal,
vicevoorzitter
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Rob Pauls
Karin van Doormaal
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 20 april. Intenties en kopij voor 25 april t/m 21 mei graag uiterlijk **6 april** opgeven.

VIERINGEN

28 maart t/m 19 april

Voorbehoud i.v.m. coronavirus

Vanwege het coronavirus zijn er t/m 31 maart geen vieringen. Hoe het daarna gaat, is bij het ter perse gaan van dit parochieblad niet bekend. Kijk voor de actuele informatie op onze website: www.sintandreas.nl.

Zaterdag 28 maart

18.00 uur: viering afgelast

Zondag 29 maart

10.30 uur: viering afgelast

Vrijdag 3 april

10.30 uur: eerstevrijdagviering

Zaterdag 4 april

18.00 uur: eucharistieviering in de huiskamer

Palmzondag 5 april

10.30 uur: eucharistieviering
Gebed voor Jan van de Geijn (vw. verjaardag) en voor Mia en Piet van de Geijn en Esther, voor Jac van der Scheer (jaardienst) en voor Jacques Raumanns (zeswekendienst)

Witte Donderdag 9 april

19.00 uur: eucharistieviering

Koor: Cantorgroep

Goede Vrijdag 10 april

15.00 uur: kruisjestocht

19.00 uur: gebedsviering

Paaswake zaterdag 11 april

19.00 uur: eucharistieviering

Koor: Sound of Peace and Freedom

Paaszondag 12 april

10.30 uur: eucharistieviering

Gebed voor An Hollands-Adriaanssen en Leo van Mierlo

Paasmaandag 13 april

10.30 uur: woord- en communieviering

Zaterdag 18 april

18.00 uur: woord- en communieviering in de huiskamer

Zondag 19 april

10.30 uur: woord- en communieviering